

РЕШЕНИЕ

№ 22

гр. К., 19.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ПЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: НЕЙКО Г. НЕЙКОВ

при участието на секретаря ДЕТЕЛИНА ИВ. ДИМИТРОВА
като разгледа докладваното от НЕЙКО Г. НЕЙКОВ Гражданско дело № 20235510101889 по описа за 2023 година

Предявен е иск от М. С. Т., ЕГН *****, действаща със съгласието на майка си Т. С. К. с ЕГН ***** чрез адвокат М. Д. против С. Х. Т., ЕГН ***** с адрес гр. Ш. общ. Т. ул. "*****" *****, тел.: ***** с правно основание чл.150 от СК.

Ищцата чрез процесуалния си представител сочи, че е дъщеря на ответника. С протоколно определение от *****, по г.д. № ***/2012г. на РС К., ответникът бил осъден да ѝ заплаща издръжка в размер на 80 лв. месечно, считано от 01.02.2012г. През изминалите над 11 години ответникът изцяло се дезинтересирал от нея, не ѝ плащал издръжка, всички разходи за покриване на нуждите ѝ се поемали от нейната майка Т. С. К.. Живеела в гр. Н. заедно с майка си, нейния съжител и със сестра ѝ К.С.К., родена на *****г. от съвместното съжителство на майка ѝ със С.К.К..

Сочи, че през учебната 2023/2024г. е ученичка в 12 клас в училище в гр. С.З., където живеела на квартира, майка ѝ имала и друго малолетно дете, за което полагала ежедневни грижи. Била принудена да учи и да работи, включително в събота и неделя.

Твърди, че доходите на ответника се увеличили. Той работил като международен шофьор и получавал месечна заплата в размер на около 2000лв., нямал други деца.

Моли съда да постанови съдебен акт, с който да осъди ответника да ѝ заплаща ежемесечна издръжка в завишен размер в сравнение с присъдената с протоколно определение от *****, по г.д. № ***/2012г. на КРС, считано от датата на подаване на настоящата искова молба, която издръжка да се равнява за в бъдеще на сума в размер на 300лв. месечно, платима до 5- то число на месеца, за който се дължи по банков път по сметката на ищцата,

ведно със законната лихва върху всяка закъсняла вноска.

Моли съда на основание чл. 242 ал. 2 от ГПК да постанови предварително изпълнение на съдебното решение по настоящото гражданско дело.

Претендира за разноски по делото.

В срока по чл. 131 от ГПК не е депозиран писмен отговор от ответника.

От събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното:

По делото е приложено Удостоверения за раждане, изд. въз основа на акт за раждане № *****/***** г., издадено от Община Сливен, от което е видно, че родители на молителката М. С. Т. са Т. С. К. и С. Х. Т..

По делото е представено и Удостоверение за раждане, изд. въз основа на акт за раждане № ***** г., изд. от Община С.З., от което е видно, че майката на молителката Т. С. К. има още едно дете – К.С.К., родена на ***** г.

От приложения по делото Протокол от ***** г. по гр.д. № *** по описа на Рс К. е видно, че родителите на молителката са постигнали съдебна спогодба, според която С. Ю. Т., с ЕГН ***** от гр. Ш., общ. Т., ул. "*****" № ***** е осъден да заплаща чрез Т. С. К., в качеството ѝ на законен представител, месечна издръжка на детето М. в размер на 70 лв., считано от 01.03.2011г. до 31.01.2012г., и месечна издръжка на детето М. в размер на 80 лв., считано от 01.02.2012г. до настъпване на основания за изменението или прекратяването ѝ, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска.

По делото е представен социален доклад, от който е видно, че молителката учи в гр. С.З. - редовна ученичка в 11 клас на СУ „*****“, където живее на квартира. Работила и като сервитьорка в събота и неделя, като получавала по 50,00 лева на ден. Основните грижи за нея били поети изцяло от майка ѝ Т. С. К., която срещала морална и финансова подкрепа от съжителя си С.К.К..

В заключението на доклада се сочи, че за М. С. Т. се полагат необходимите грижи, задоволяват се основните ѝ и жизнени потребности, свързани с храна, облекло, подслон, здравни грижи. В неин интерес било да има по-често контакти с родителя, при когото не живее.

В доклада няма информация за това къде и какво работи бащата на М. С. Т.. Молителката е разказала пред социалните работници, че същият е международен шофьор и получавал месечна заплата в размер на около 2000,00 лева, нямал други деца, освен нея.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно чл. 143, ал. 2 СК „родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си“, като размерът на дължимата

издръжка се определя „според нуждите на лицето, което има право на издръжка, и възможностите на лицето, което я дължи“ съгласно чл. 142, ал. 1 СК. Настоящото производство е образувано след 01.10.2009г., т.е. след влизане в сила на новия Семейен кодекс. Съгласно разпоредбата на чл. 142, ал.2 от същия, минималната издръжка на едно дете е равна на $\frac{1}{4}$ от размера на минималната работна заплата. С Постановление № 193/1210.2023 г. на Министерски съвет, считано от 01.01.2024 г. е определен нов размер на минималната месечна работна заплата за страната, която е увеличена на 933,00 лв., от което следва, че гарантираният от СК минимален размер на издръжката не може да е под 233,25 лева. Право на издръжка имат лицата, които са неработоспособни и не могат да се издържат от имуществото си (чл. 139 СК).

По делото не се спори и се установи, че ответникът е баща на непълнолетната /към ***** г. - дата на входиране на исковата молба/, както и че същият е осъден да ѝ заплаща месечна издръжка в размер на по 80,00 лева.

Детето е дефинитивно неработоспособно, като няма данни да разполага със собствено имущество /което не се и твърди/, поради което и има право на издръжка от родителите си, които са лица от втори ред на задължените да дават такава ([чл. 140, ал. 1, т. 2 СК](#)) поради липса на лица от първи ред.

Нуждите му, съдът определя с оглед на обстоятелството, че същата е учаща - ученичка в ***** . Съдът се съобразява с възрастта ѝ и нормалните нужди от храна, облекло, учебници, помагала и др. потребности.

Съдът преценява обективно и възможностите и на двамата родители, както и факта, че майката полага непосредствените грижи за детето.

Ответникът не се яви в откритото съдебно заседание по делото, не представи доказателства за доходите си. Установи се от събраните доказателства, че същият работи като международен шофьор.

Ответникът е човек в трудоспособна възраст и няма данни да страда от заболяване, което да пречи на работоспособността му и може да издържа детето си. По делото не се представиха писмени доказателства за имуществените възможности на ответника в т. ч. за месечните му доходи. Няма данни по делото и да дължи издръжки и на други лица.

Вземайки предвид възрастта на детето, както и обстоятелството, че бащата е в трудоспособна възраст, както и, че същият работи като международен шофьор, съдът приема, че претендираният с исковата молба размер на месечна издръжка 300,00 лв., е съобразен, както с нуждите на детето, така и с възможностите на ответникът да я дава.

Безспорно от първоначалното постановяване на издръжката /през 2012 г./ е минал над единадесетгодишен период от време. Към момента нормативно установеният минимален размер на същата е 233,25 лева. От тогава икономическите и социалните обстоятелства значително са се променили.

Съдът намира, че искът за изменение на издръжката е напълно основателен, като дължимият размер на издръжката, която ответникът следва да заплаща, следва да се определи в размер, такъв, както е поискан в

исковата молба, предвид и процесуалното поведение на ответника.

Съгласно чл. 143, ал. 2 СК Родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си.

Молителката М. С. Т. е навършила пълнолетие на 05.12.2023 г.

Ответникът следва да заплаща 300,00 лева месечно за М. С. Т. за периода от ***** г. до ***** г., когато същата е навършила 18 години и след този момент е пълнолетна, която издръжка се дължи със законната лихва върху всяка закъсняла вноска до настъпване на основания за изменение или прекратяване на същата.

Относно разноските в производството:

Ответникът ще следва да заплати по сметка на Районен съд- К. 316,80 лв. окончателна държавна такса върху увеличения размер на така присъдената издръжки.

Ищецът своевременно е заявил претенции за разноски.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК на ищцата следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 600,00 лева, съгласно представен по делото Договор за правна защита и съдействие и представен по делото списък за разноските по чл. 80.

Съгласно чл. 242, ал. 1 ГПК, съдът постановява предварително изпълнение на решението, когато присъжда издръжка, поради което съдът е задължен да допусне служебно предварително изпълнение, дори и без искане на страните.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъдената със съдебна спогодба по гр.д. ***/2012 г. по описа на РС К. издръжка, като

ОСЪЖДА С. Х. Т., ЕГН ***** с адрес гр. Ш., общ. Т. ул. "*****" ***** да заплати на **М. С. Т.**, ЕГН *****, със съгласието на майка си Т. С. К. с ЕГН *****, месечна издръжка в размер на **300,00 лева /триста лева/**, считано от датата на предявяване на исковата молба – ***** г. до навършване на пълнолетие на ищцата - *****г., ведно със законната лихва върху всяка закъсняла вноска

ДОПУСКА на основание чл. 242, ал. 1, хип. I ГПК предварително изпълнение на решението, в частта му относно присъдената издръжка.

ОСЪЖДА С. Х. Т., ЕГН ***** с адрес гр. Ш., общ. Т. ул. "*****" ***** да заплати по сметка на Районен съд- К. сумата от **316,80 лв. /триста и шестнадесет лева и 80 стотинки/** - държавна такса за постановената издръжка.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.1 от **С. Х. Т.**, ЕГН ***** с адрес гр. Ш., общ. Т. ул. "*****" ***** да заплати **М. С. Т.**, ЕГН ***** , действаща със съгласието на майка си Т. С. К. с ЕГН ***** , сумата от **600,00 лева /шестстотин лева/**, направени разноси по делото.

На осн. чл. 315, ал. 2 ГПК решението може да се обжалва пред Окръжен съд - С.З., в двуседмичен срок, считано от 19.01.2024 г.

Съдия при Районен съд – К.: _____